

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MVCRX01IHAM1
prvotní identifikátor

odbor právní
náměstí Hrdinů 1634/3
Praha 4
140 21

Č. j. MV- 36423-17/P-2013

Praha 6. června 2013
Počet listů: 1
Přílohy: 1/pdf

adresa

Žádost o zaslání rozsudků správního soudu - poskytnutí rozsudků

Odboru právnímu Ministerstva vnitra byla doručena Vaše žádost o poskytnutí kopií rozsudků v rámci Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím a to rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 6 Ca 314/2008 ze dne 28. 2. 2013 a rozsudku Městského soudu v Praze sp. zn. 7 Ca 207/2008 ze dne 29. 5. 2012.

V příloze Vám zasíláme požadované rozsudky.

JUDr. Ivana Pecháčková
ředitelka odboru právního
podepsáno elektronicky

Vyřizuje: JUDr. Hana Trnková
tel. č.: 974 816 711

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: [REDACTED]

[REDACTED] občanské sdružení se sídlem Brno, U Luhu 23, zastoupen Mgr. Lud'kem Šíkolou, advokátem v Brně, Dvořákova 13, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MV-44550-5/ODK-2008 ze dne 3.6.2008,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-44550-5/ODK-2008 ze dne 3.6.2008 a rozhodnutí Krajského úřadu Jihomoravského kraje ze dne 5.5.2008 č.j. JMK 59484/2008 se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6.800 Kč k rukám zástupce Mgr. Lud'ka Šíky, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d ň ě n í

Žalobce se včas podanou žalobou dne 6.8.2008 domáhal u Městského soudu v Praze zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra č.j. MV-44550-5/ODK-2008 ze dne 3.6.2008, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu – Jihomoravského kraje, Krajského úřadu Jihomoravského kraje, odbor kontrolní a právní – ze dne 5.5.2008, č.j. JMK 59484/2008, sp. zn. S-JMK 56389/2008 OKP, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací.

Prvostupňovým rozhodnutí byla částečně odmítnuta žádost odvolatele o poskytnutí informací ze dne 28.4.2008 označená jako „Žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, - Průkaz doručení k žádosti: radní Procházková – „nic jsme neporušili“.

Žádost žalobce se vztahovala k jeho dříve podané žádosti o informace adresované Radě Jihomoravského kraje, kterou konkrétně požadoval na Radě Jihomoravského kraje poskytnutí těchto informací:

- a) předání kopie dokladu (např. výpis ze systému spisové služby GINIS), dokládajícího, jakým způsobem byla tato žádost na JMK předávána jednotlivými osobami po obdržení do odeslání odpovědi);
- b) sdělení, kdo rozhodl, že žádost adresovaná radě nebude radě předána;
- c) sdělení, kdo rozhodl, že žádost adresovaná radě nebude radou vyřizována;
- d) předání dokumentů, dokládajících, že žádost adresovaná radě nebude radě předána;
- e) předání dokumentů, dokládajících, kdo rozhodl, že žádost adresovaná radě nebude radou vyřizována.

Povinný subjekt reagoval na takto formulovanou žádost jednak vydáním rozhodnutí o odmítnutí žádosti v citovaném bodě a), a jednak dopisem ze dne 2.5.2008 č.j. JMK 56388/2008, poskytnul informace ke zbývajícím částem žádosti (o stížnosti žadatele proti způsobu vyřízení žádosti rozhodl žalovaný samostatným rozhodnutím).

Oba správní orgány své odmítavé stanovisko odůvodnily ustanovením § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

Žalovaný dále uvedl, že žadatel požadoval právě doklad o způsobu komunikace, vztahující se k jeho podání, uvnitř povinného subjektu, přičemž výpis ze systému GINIS takovým dokladem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. dle svého obsahu nepochybně je.

Žalobce se svým podáním domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a stejně jako ve svém odvolání podaném dle § 16 zákona č. 106/1999 Sb. uváděl, že systém GINIS není v žádném případě vnitřním pokynem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Dovolával se současně rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 28/2007-89 k výkladu pojmu interní předpis (pokyn).

Dále žalobce namítal nesprávné vymezení povinného subjektu, když žádost byla adresována Radě Jihomoravského kraje, avšak nikdy jí nebyla předána.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 24.11.2008 navrhl žalobu zamítnout s tím, že povinnost poskytovat informace v samostatné působnosti dopadá na územní samosprávné celky. V rámci samostatné působnosti územního samosprávného celku poskytují informace příslušné orgány obce a kraje. Orgány územního samosprávného celku nemají samy o sobě způsobilost a jsou vždy součástí příslušného územního samosprávného celku, přesto v oblasti přenesené působnosti stanoví ústava i příslušné zákony, že výkon státní správy může být zákonem svěřen orgánům samosprávy.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí podle ustanovení § 75 soudního řádu správního a to v mezích žalobcem včas uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 28/2007-89 za interní pokyn ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. nelze *stricto sensu* považovat každý akt, který správní orgán takto označí. Rozhodný je vždy obsah konkrétního pokynu nebo jiného aktu.

V inkriminované věci se žalobce mj. dožadoval předání kopie dokladu (např. výpis ze systému spisové služby GINIS), dokládajícího, jakým způsobem byla tato žádost na JMK předávána jednotlivými osobami po obdržení do odeslání odpovědi), která mu byla odmítnuta právě s poukazem, že se má jednat o vnitřní pokyn, personální předpis. Městský soud v Praze však zastává názor, že tento výklad je v nesouladu k rozhodovací praxi Nejvyššího správního soudu a nad rámce jeho výkladu pojmu „interní pokyn“.

Pokud jde o pojem právo na informace, tak jak je chápe čl. 17 Listiny základních práv a svobod, má toto právo dva základní aspekty. Prvním aspektem je obecná garance práva na vyhledávání, přijímání či rozšiřování informací (v tomto kontextu lze hovořit spíše o svobodě vyhledávání, přijímání či šíření informací), z čehož vyplývá pouze povinnost veřejné moci danou aktivitu neomezovat (není-li dán důvod omezení dle odst. 4 čl. 17 Listiny), nikoli povinnost aktivně konat. Veřejná moc je přitom povinna respektovat danou svobodu jednotlivce a zdržet se zásahů do této jeho autonomní sféry. Druhým aspektem práva na informace je potom stanovení konkrétní povinnosti státním orgánům informace aktivně poskytovat, z čehož vyplývá právo ostatních tyto informace obdržet.

Právo na informace je jednou z právních záruk ve veřejné správě, které jsou co do své podstaty a významu především zárukami zákonnosti ve veřejné správě. V inkriminované věci je nesporné, že není dán důvod omezení dle odst. 4 čl. 17 Listiny. V inkriminované věci není sporu o tom, že informace, které žalobce požadoval, se týkaly výkonu veřejné správy a správce daně, jakožto povinný subjekt, je měl k dispozici. Nejednalo se tak o případ, kdy by bylo požadováno sdělení informace, kterou by byl nucen teprve z různých podkladů vytvářet. Skutečnost, že tato informace byla obsažena v interním pokynu, je, jak již bylo uvedeno, zcela nerozhodná.

Městský soud v Praze musel v této souvislosti poukázat na základní skutečnost, že GINIS je spisová služba, která pracuje naprosto rovnocenně s analogovými i elektronickými dokumenty. Je možné tedy evidovat jak papírový, tak elektronický dokument i např. obrazový nebo zvukový záznam. Údaje o jednotlivých dokumentech se do systému pořizují ručním zadáváním, elektronickým vstupem nebo lze načíst data z jiných programů (systémů). Nejedná se tedy v žádném případě o interní předpis. Způsob interní komunikace u povinného

subjektu je informací, korespondující smyslu celého zákona č.106/1999 Sb., jímž je zajištění kontroly veřejné správy ze strany veřejnosti – žadatel může při znalosti dané informace např. namítat neefektivní či zdlouhavý způsob vyřizování jeho podání.

Jak vyplývá z citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 5 As 28/2007-89, jehož se žalobce dovolával jak ve svém včas podaném odvolání, tak i v žalobě, za interní pokyn ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. nelze stricto sensu považovat každý akt, který správní orgán takto označí. Rozhodný je vždy obsah konkrétního pokynu nebo jiného aktu.

Vnitřní předpis ve veřejné správě představuje souhrnné označení pro akty abstraktní povahy, které slouží k uspořádání poměrů uvnitř jedné nebo více organizačních jednotek nebo zařízení veřejné správy a jejichž vydání se opírá o právně zakotvený vztah podřízenosti k vydavateli aktu (viz Hendrych, D.: Správní právo. C. H. BECK, Praha 2003, str. 113).

Vydávání instrukcí (interních pokynů, směrnic, apod.) nadřízeným orgánem je tak pouhou realizací oprávnění řídit činnost podřízených a jejich plnění je zachováváním právní povinnosti řídit se ve služební činnosti příkazy nadřízených. Tato oprávnění vyplývají z právní normy, jež stanoví vztah nadřízenosti a podřízenosti; interními instrukcemi se proto jen konkretizují úkoly a povinnosti podřízených složek a pracovníků [srov. zde např. § 11 písm. a) zákona č. 531/1990 Sb., o územních finančních orgánech].

Předmětem vnitřního předpisu mohou být různé skutečnosti. Zpravidla se jedná o organizační řád, spisový řád, skartační řád, docházkový systém, popř. další předpisy týkající se organizace a chodu „uvnitř“ úřadu. Není na druhou stranu vyloučeno, aby interním předpisem byly upraveny i pracovní postupy a konkretizace úkolů, vyplývající z působnosti úřadu jako provedení předpisu úřadu vyššího; mohou v nich být stanoveny interní toky informací a konkrétní instrukce - v případě správce daně např. postupy při vkládání dat do automatizovaného daňového systému, způsoby ověřování důvěryhodnosti daňových subjektů, kritéria hodnocení kontrolní činnosti, způsoby výměny informací mezi státními orgány, zásady dohlídkové činnosti, apod. Týkají-li se však zmiňované interní „Pokyny“ výkonu veřejné správy, tedy činnosti správce daně, jakožto orgánu veřejné moci, navenek, ve vztahu k veřejnosti, a upravují-li aplikační postupy stran jednotlivých ustanovení daňových zákonů, nelze je, jakkoli jsou takto označeny, považovat za informace vyloučené z práva na jejich poskytnutí těm, jichž se postupy v nich upravené bezprostředně týkají.

Jak vyplývá z ustálené judikatury rovněž i zdejšího soudu (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 10 Ca 196/2004-41) předpis, který vymezuje působnost jednotlivých složek a pracovníků správního orgánu ve správním řízení, nelze považovat za výlučně vnitřní pokyn nebo personální předpis povinného subjektu dle § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Výkon veřejné správy je vždy činností orgánů veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti, k níž patří zejména rozhodování o právech a povinnostech osob. Je tudíž třeba, aby tato činnost byla prováděna transparentním způsobem a pod přiměřenou kontrolou veřejnosti.

Pokud se žalovaný v napadeném rozhodnutí dovolával „Analýzy účinnosti zákona o svobodném přístupu k informacím“, provedené Ministerstvem vnitra, z jejichž výsledků mělo vyplynout, že jako problematické se především jeví, zda podle daného ustanovení lze odmítnout pouze informace vztahující se k pokynům a předpisům nebo i tyto pokyny a

předpisy, musel soudu toto odůvodnění napadeného rozhodnutí odmítnout právě s poukazem na citovanou judikaturu Nejvyššího správního soudu, jakož i Městský soud v Praze.

Pokud žalobce namítal nesprávné vymezení povinného subjektu, když žádost byla adresována Radě Jihomoravského kraje, musel soud tuto námitku odmítnout s poukazem na důvodovou zprávu k zákonu č. 61/2006 Sb., v níž se *expressis verbis* uvádí, že povinnost poskytovat informace v samostatné působnosti dopadá na územní samosprávné celky. V rámci samostatné působnosti územního samosprávného celku poskytují informace příslušné orgány obce a kraje. Orgány územního samosprávného celku nemají samy o sobě způsobilost a jsou vždy součástí příslušného územního samosprávného celku, přesto v oblasti přenesené působnosti stanoví ústava i příslušné zákony, že výkon státní správy může být zákonem svěřen orgánům samosprávy.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů rozhodl tak, že rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 78 odst. 1 soudního řádu správního zrušil pro nezákonnost, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Podle § 78 odst. 5 soudního řádu správního je v dalším řízení správní orgán vázán právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

Rozhodnutí o náhradě nákladů řízení soud opřel o ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci plný úspěch. Výši náhrady potom určil podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif), a to tak, že 2.000 Kč činily náklady na uhrazení soudního poplatku, dále náklady právního zastoupení za dva úkony právní pomoci podle § 9 odst. 3 a 2.100 Kč, tj. převzetí a příprava zastoupení, písemné podání žaloby, a 2x režijní paušál podle § 13 odst. 3 a 300 Kč, tedy celkem 6.800 Kč.

P o u č e n í:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 29. května 2012

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl předsedou JUDr. Slavomírem Novákem v právní věci žalobce: [REDAKCE], občanské sdružení se sídlem Brno, U Luhu 23, zastoupen Mgr. Lud'kem Šíkolou, advokátem v Brně, Dvořákova 13, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. MV-44550-5/ODK-2008 ze dne 3.6.2008, o opravě výroku II. rozsudku,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze č.j. 7 A 207/2008-47 ze dne 29. května 2012 se opravuje v záhlaví usnesení tak, že správně zní:

„II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.760 Kč k rukám zástupce Mgr. Lud'ka Šíky, advokáta, do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.“

O d ů v o d n ě n í

Podle § 54 odst. 4 soudního řádu správního předseda senátu opraví v rozsudku i bez návrhu chyby v psaní a počtech, jakož i jiné zjevné nesprávnosti. Týká-li se oprava výroku, vydá o tom opravné usnesení a může odložit vykonatelnost rozsudku do doby, dokud opravné usnesení nenabude právní moci.

Vzhledem k tomu, že soud shledal ve výroku II. rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 7 A 207/2008-47 ze dne 29. května 2012, které nabyl právní moci dne 30.5.2012, chyby v psaní, byla oprava provedena tímto opravným usnesením.

P o u ě n í :

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. b) s.ř.s.).

V Praze dne 7. června 2012

JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková

[REDACTED]

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Dany Černé a Mgr. Aleny Krýlové v právní věci žalobce: [REDACTED] proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2008 č.j.: MV-49374-8/KM-2008,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3. července 2008 č.j.: MV-49374-8/KM-2008 se z r u š u j e a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 2.000,- Kč , a to ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal u Městského soudu v Praze žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 3.července 2008 č.j.: MV-49374-8/KN-2008, kterým bylo rozhodnuto podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon č. 106/1999 Sb.), že postup Policie ČR, Okresního ředitelství Vyškov, při vyřizování žádosti žalobce o informace z 27.5.2008 se potvrzuje jako správný. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 27.5.2008 požádal pana plk. Ing. Jiřího Dokoupila podle zákona č. 106/1999 Sb. o informaci, která mu však nebyla poskytnuta. Dne 16.6.2008 podal na jmenovaného stížnost, dne 21.6.2008 mu bylo doručeno vyrozumění o postoupení věci Ministerstvu vnitra. Dne 21.7.2008 mu pak bylo doručeno napadené rozhodnutí. Žalobce namítl, že napadené rozhodnutí žalovaného je nicotné, neboť je v rozporu se zákonem č. 106/1999 Sb. a se zákonem č. 500/2004 Sb. Z rozhodnutí nelze určit, který postup Policie ČR je správný. Žalovaný nepostupoval v souladu s Ústavou České republiky, se zákonem o Policii, se správním řádem a se zákonem o svobodném přístupu k informacím. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že odpověď na žádost žalobce o sdělení, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání proti odložení ad akta ve věci č.j. ORVY-9122/ČJ-15/2007, byla vypracována dne 26.3.2008 a žadateli doručena 29.3.2008. V další žádosti ze dne 27.5.2008 pak žalobce požadoval podle zákona č. 106/1999 Sb. opětovně informaci, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání ve věci ORVY-9122/ČJ-15/2007. Žalobce tedy položil otázku totožnou s otázkou, kterou obsahovala jeho žádost ze dne 18.3.2008 a na kterou dostal odpověď v dopise ze dne 26.3.2008. Na opakovaný dotaz mu již nebylo odpovězeno. Dne 16.6.2008 podal žalobce u Okresního ředitelství Policie ČR Vyškov stížnost na postup pana rady plk. Ing. Jiřího Dokoupila při vyřizování žádosti o informace ze dne 27.5.2008 s tím, že povinný subjekt nereagoval na jeho žádost o informaci. O této stížnosti bylo rozhodnuto napadeným rozhodnutím. Žalobce si stěžoval na postup při vyřizování jeho žádosti o informace, jako konkrétní stížnostní důvod uvedl, že mu nebyla poskytnuta informace ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí. Tento stížnostní důvod nemohl obstát, neboť žadateli byla informace poskytnuta již před tím, než o ni dne 16.4.2008 požádal, a to v odpovědi ze dne 26.3.2008. Žalovaný přezkoumal postup povinného subjektu z hlediska žalobcem uvedeného stížnostního důvodu a rozhodl tak, že postup povinného subjektu potvrdil. Ve výroku rozhodnutí je srozumitelně uvedeno, že se postup Policie ČR, Okresního ředitelství Vyškov, potvrzuje jako správný. Došlo pouze k písařské chybě, když poskytnutí informace bylo dáno dopisem ze dne 26.3.2008, avšak v napadeném rozhodnutí je nesprávně uvedeno datum 26.4.2008.

Na vyjádření žalovaného žalobce reagoval replikou, ve které uvedl, že žádost ze dne 17.3.2008 není předmětem této žaloby a rovněž tak předmětem žaloby není ani odpověď policie datovaná 26.4.2008 doručená žalobci dne 29.3.2008, která neobsahuje požadovanou odpověď. Rovněž tak předmětem řízení není žádost ze dne 15.4.2008. Předmětem tohoto řízení je vyřízení žádosti o informace ze dne 27.5.2008.

Při jednání, na které se žalobce, ať rádně předvolán, nedostavil, zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplývá, že dne 18.3.2008 byla Policii ČR, Okresnímu ředitelství Vyškov, doručena písemnost žalobce, ve které žalobce žádal o sdělení, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání proti odložení věci ve spisu č.j. ORVY-9122/ČJ-15-2007. Další část žádosti se pak týkala věci vedené pod č.j. ORVY-1487/TČ-04-2007. Na tuto žádost reagovala Policie ČR, Okresní ředitelství Vyškov, dopisem, který je datován dnem 26.4.2008 č.j. ORVY-1946/ČJ-2008-KR. K otázce upřesnění, podle jakého zákona a ustanovení zákona bylo postupováno ve věci odvolání žalobce, bylo uvedeno, že ve věci č.j. ORVY-9122/ČJ-2007-15 bylo postupováno podle zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, v platném znění. Protože nebylo zjištěno podezření ze spáchání trestného činu při přestupku, byla celá věc odložena ad akta. Nebylo vydáno žádné rozhodnutí, a proto se odvolání proti rozhodnutí jeví jako neopodstatněné. Byla provedena kontrola postupu policistů v celé věci, o výsledku kontroly byl žadatel informován. Tuto písemnost žalobce převzal dne 29.3.2008.

Pokud se jedná o žádost ze dne 15.4.2004 a o reakci na tuto žádost ze dne 15.5.2008, tyto písemnosti se netýkají věci vedené pod č.j. ORVY-9122/ČJ-2007-15. Dne 27.5.2008 pak byla doručena Policii ČR, Okresnímu ředitelství Vyškov, další písemnost žalobce, ve které

sice odkazuje na odpověď policie ze dne 15.5.2008, ale poté se obsah jeho žádosti o informace vztahuje k věci vedené pod č.j. ORVY-9122/ČJ-15/2007. V závěru této žádosti je uvedeno, že žadatel žádá o informaci podle zákona č. 106/1999 Sb. o tom, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání ve věci ORVY-9122/ČJ-15-2007.

Dne 16.6.2008 pak byla Policii ČR, Okresnímu ředitelství Vyškov, doručena stížnost žalobce na postup při vyřizování žádosti o informace ze dne 27.5.2008. Žalobce ve stížnosti uvedl, že na jeho žádost o informace nebylo reagováno. O podané stížnosti rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím tak, že se postup Policie ČR, Okresního ředitelství Vyškov, když stěžovateli byla informace poskytnuta již dopisem ze dne 26.4.2008, potvrzuje jako správný. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný uvedl, že povinný subjekt na žádost o informaci, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování odvolání ve věci č.j. ORVY-9122/ČJ-15-2007, dal stěžovateli odpověď ve svém dopise č.j. ORVY-1946/ČJ-2008-KR ze dne 26.dubna 2008, kterým reagoval na jeho přípis ze 14.dubna 2008. Z tohoto důvodu již na jeho podání ze dne 27.5.2008 neobsahující nové skutečnosti, byť tentokrát modifikované jako žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., nereagoval, neboť svou předchozí odpověď považoval za postačující. V postupu povinného subjektu nadřízený orgán neshledal žádné pochybení, neboť ten požadovanou informaci podal dne 26.4.2008, když reagoval na podání stěžovatele ze 14.4.2008, které stejnou otázku obsahovalo. Z toho důvodu postup povinného subjektu byl jako správný potvrzen.

Z písemností založených ve správním spise vyplývá, že první žádost žalobce o poskytnutí informace, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání proti odložení věci ve spisu č.j. ORVY-9122/ČJ-15-2007, je ze dne 17.3.2008 a Policii ČR, Okresnímu ředitelství Vyškov byla doručena dne 18.3.2008. Odpověď na tuto žádost je datována dnem 26.4.2008, ale vzhledem k datu doručení dne 29.3.2008, je zřejmé, že v datování jde o chybu v psaní a že odpověď je ze dne 26.3.2008. Další žádost o poskytnutí této informace s odkazem na zákon č. 106/1999 Sb. je datována dnem 27.5.2008 a Policii ČR, Okresnímu ředitelství Vyškov byla doručena dne 27.5.2008. Žádná žádost o vysvětlení shora uvedené otázky ze dne 14.4.2008 ve spise založena není. Údaje uvedené v odůvodnění tedy nemají oporu v obsahu správního spisu a napadené rozhodnutí to ve svém důsledku činí nepřezkoumatelným, neboť nelze dovodit, že žalovaný při vydávání napadeného rozhodnutí vycházel ze skutečností, které se dané žádosti o informace týkají. Napadené rozhodnutí neobsahuje žádný údaj o žádosti žalobce ze dne 17.3.2008, naopak vychází z toho, že odpověď ze dne 26.4.2008 (bez konstatování chyby v dataci) reagovala na žádost ze dne 14.4.2008. Taková však ve spise založena není, když žádost o přezkoumání postupu policie a Okresního státního zastupitelství ve Vyškově ze dne 15.4.2008 se týká jiné záležitosti.

Ze shora uvedených důvodů soudu nezbylo než napadené rozhodnutí žalovaného ze dne 3. července 2008 č.j.: MV-49374-8/KM-2008 podle § 78 odst. 1 s.ř.s. pro vady řízení zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce měl ve věci úspěch. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních

u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28. února 2012

JUDr. Karla Cháberová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová